

2011 m.
Spalio 2 d.
Nr. 10 (29)

VERSMĖ

Ariogalos parapijos laikraštis
Išeina mėnesio pirmą sekmadienį
Kaina 1 Lt.

**GERBIAMI MOKYTOJAI, SU TARPTAUTINE MOKYTOJO DIENA.
DIDELĖS KANTRYBĖS, PASIAUKOJIMO, TEISINGŲ KŪRYBINIŲ SPRENDIMŲ,
ŽMOGIŠKOS SĖKMĖS DARBE IR ASMENINIAME GYVENIME**

Redakcija

MISIJŲ DIENA

*Kun. Gintautas Jankauskas
Ariogalos parapijos klebonas*

Misijų dieną Katalikų Bažnyčia mini jau aštuoniasdešimt penktą kartą. Šią tradiciją į kasmetinių bažnytinių renginių kalendorių 1926 metais įvedė popiežius Pijus XI, nurodydamas misijų dieną švęsti priešpaskutinį spalio mėnesio sekmadienį. Šiomet misijų diena švenčiama spalio 23-ąją.

Jėzus išsirenka mokinius, kad paskui juos siųstų į visą pasaulį skelbti Evangelijos. Tai Bažnyčia vykdo jau du tūkstančius metų. Žinome, kad kai kuriose Azijos, Afrikos valstybėse misionieriai yra persekiojami, o Misijų dieną paprastai skelbiami tais metais nužudyti misionieriai – ne nuo maliarijos, gyvačių įkandimų ar badu mirę, bet būtent smurtiniu būdu už tikėjimo skelbimą nužudytieji.

Kiekvienas krikščionis yra misionierius. Jau Krikšto sakramentas suteikia krikščioniui ir misionieriaus vardą, o juo labiau Sutvirtinimo – kai sakramentiniu būdu krikščionis parodo, kad jis sąmoningai priima šv. Dvasios dovaną, kuri kiekvienam skirtingu būdu padeda evangelizuoti pasaulį.

Bažnyčios veikimo tikslas – ne plėsti savo valdas ar viešpatavimą pasaulyje, bet nešti savo pavyzdžiu visiems Kristų, vienintelį pasaulio Išganytoją.

Dabartiniu metu plintant Vakarų Europoje įvairioms sektoms, reikia uolių misionierių. Krikščioniškų vertybių skleidimas švietime, politikoje, socialiniame ir kultūriniame gyvenime nėra laisvai pasirenkama pramoga, bet užduotis, reikalaujanti didelės krikščionio atsakomybės, išminties, išvalgos ir tolerancijos.

Deja šiandien Lietuvoje turime pripažinti, kad mums, eiliniams krikščionims, tokia pažiūra vis dar labai svetima. Šiandien kiekvienas paklauskime savęs: kokį vaisių aš brandinu Dievui ir savo artimiesiems? Būti misionieriais reiškia pasilenkti prie pačių vargingiausių ir visko stokojančių, nes tas, kuris myli Kristaus širdimi, nebeieško savo naudos, bet tik Dievo šlovės ir artimo gėrio.

Garsoji misionierė motina Teresė sakė: „Reikia visai nedaug, gal tik šypsėnos. Pasaulis būtų dar geresnis, jeigu kiekvienas daugiau šypsotųsi. Tad šypsokitės ir džiaukitės, kad Dievas jus myli“...

Jūsų žiniai:

Rugsėjo 9 d. 11.00 val. Ariogalos šv. arkang. Mykolo bažnyčioje dalyvavo šv. Mišiose Lietuvos ateitininkų jaunimo grupė, vadovaujama dabartinio organizacijos vadovo Vyganto Malinausko. Po šv. Mišių aukos nuo Ariogalos bažnyčios ateitininkai pradėjo maldingą kelionę pėsčiomis į Šiluvą.

Rugsėjo 14 d. Ariogalos šv. arkang. Mykolo bažnyčią aplankė Telšių vyskupas Jonas Boruta su Telšių Vyskupo Vincento Borisevičiaus kunigų seminarijos vadovybe ir auklėtiniais.

Rugsėjo 22 d. 13.00 val. Ariogalos šv. arkang. Mykolo bažnyčioje buvo aukojamos šv. Mišios minint Baltų vienybės dieną. Mišiose dalyvavo apie 800 maironiečių draugijos narių iš visos Lietuvos. Iškilmės bažnyčioje baigėsi kartu giedant Lietuvos himną.

SVEIKINAME ANICETĄ IR BRONIŲ MONGIRDUS 60-TIES METŲ SANTUOKINIO JUBILIEJAUS PROGA

*Kun. Gintautas Jankauskas
Ariogalos parapijos klebonas*

Redakcija

MINTYSE SKUBU Į ŠVIESĄ

Rita

Žmogaus atmintis – viena iš gražiausių sielos savybių. Šiais tamsiais vakarais mėgstu „pasivaikščioti“ gražiais praeities prisiminimais.

Mes gyvenimo verpetuose užmirštame šventus jaunystės prisiminimus: kaip su suaugusiais skubėjome pėsčiomis po 6 km į bažnyčią priešaušriu į raratų šv. Mišias; 15 km pėsčiomis į atlaidus; kaip šiltai giminės bendravo prie kuklaus vaišių stalo... Ir buvo taip gera pažaišti su vienmečiais šilelyje, sode, paupyje prie Nevėžio!

Gaila, kad graži raratų tradicija Lietuvos bažnyčiose nunyko, ne visose bažnyčiose pašventinamas advento vainikas, negiedamos prieš šv. Mišias „karūnos“, o ir giesmės pamaldose kartais erzina soliniais parėkavimais, o taip gera būdavo aiškiai girdėti visus žodžius, gėrėtis š v e l n i u maldaujanam giesmės tonu... Nueinama lengviausiu keliu, deja!... Kaip ir dabarties agresyviame gyvenime, net ir giesmėje neliko vietos maldavimui, nuolankiam prašymui, – teliko kategoriškai išreiktas įsakymas, reikalavimas...

Kiekvienas turime savo siekius, svajones.

Pavyzdžiui aš – pasigendu bendradarbiavimo su muzikos mokyklos pedagogais bažnytiniame chore, giminės ir svečiai (turintys muzikinį išsilavinimą) pasišaipto, kad gal ko bijoma. O gal tai ir komercinės priežastys kiša koją... Gaila, bet yra kaip yra.

Teko būti įvairiomis progomis labai mažų parapijėlių bažnyčiose. Kaip angeliškai švelniai ir maldingai giedama, kokie dvasingą nuotaiką skleidžiantys išjausti giesmių žodžiai glamonėja ir ausį, ir sielą.

Patikėkit, nesiekiu blogų kėslų, tačiau atvirai persakau garbių svečių pamąstymus, kaip yra daroma kitur. Pagalvokime kartu!

JAUKUMAS GRĮŠ

Virginija Milerytė – Paulauskienė

Kai slėny rūkas nusidriekia,
Vorų tinkleliai saulėj žybsi.
Kai paskutiniai paukščiai vėl palieka,
Tu, tarsi gervė, širdyje suklyksi...

Kai nebeliks spalvų ir šilumos,
Iš debesų pabirs lengvutės snaigės.
Jos viską patalais baltais apklos,
Tau leis pajust, kad liūdesys jau baigės.

Tu pasilik, neskrisk su paukščiais...
Pažvelk į upę – kaip ramiai ji plaukia.
Nubrauki ašarą nuo skruosto baugščiai,
Juk čia tavęs kiti stebuklai laukia.

Nuo to baltumo svaigs galva,
Iš kaminų kils šiltas dūmas.
Ir nejučia širdis tava
Vėl prisipildys nuostabaus jaukumo...

MŪSŲ PARAPIJOS ŽMONĖS

LYG IR SMULKMENA, BET IŠSKIRTINĖ

Antanas Kišonas

Prieš keletą mėnesių teko būti Ariogalos melioratorių rajone pas Anastziją Vitkauskienę. Jinai ir jos vyras išsikalbėjome apie praėjusį gyvenimą. O jame buvo visko. Prieš kurį laiką Vitkauskai gyveno šalia Girkalnio. Anastzija dirbo buhalterinį darbą. Paskui gyvenimas privertė persikelti gyventi į Ariogalą. Nei iš šio nei iš to dar seniai Anastzija pradėjo siuvinėti taip vadinamu „kryželiu“. Ir štai virš 15-os metų užsiima šiuo darbu. Dar begyvenant prie Girkalnio ji Girkalnyje buvo suruošusi savo darbų parodėlę. Ir šis jos „amatas“ susilaukė dėmesio. Taip ir šiandien ji užsiima tuo siuvinėjimu. O kai Anastzija viename kambaryje parodė didelį paveikslą, išsiuvinėtą „kryželiu“, aš nustebau. Kiek čia reikėjo kantrybės ir laiko? Anastzija neatsakė nieko. Tik nusišypsojo. Ir aš supratau.

O gyvenimas jos nelepino. Sūnus žuvo būdamas 4-ių metų. Buvo ir kitų negandų. Bet moteris džiaugėsi labai geromis dviem dukromis. Turi du anūkus. O su vyru bendro gyvenimo jau išgyveno 48 metus. Ir tuo gyvenimu džiaugiasi. O aš mintyse tą jos gyvenimą palyginau su tuo dideliu paveikslu, išsiuvinėtu kryželiu, į kurį, kaip ir į paveikslą, įdėta daug sumanumo, mokėjimo suprasti ir širdies.

Man viena pašnekovė pasakė: Na ką čia – siuvinėjimas ir tiek, „smulkmena“. Gal šiek tiek ir taip, bet ta „smulkmena“ išskirtinė.

Šeštadienį rugsėjo 24 d. Ariogalos Dainų slėnyje šurmuliavo šventė „Mūsų laiką skaičiuoja Dubysa“. Ariogaliečių šventėje apsilankė mero pavaduotojas Sigitas Vaičius ir rajono tarybos narė Aldona Radčenko bei seimo nario Edmundo Jonylos padėjėja Diana Kaupaitienė.

Buvo apdovanoti gražiausių sodybų savininkai. Padėkota prisidėjusiems prie Raseinių rajono rudens šventės.

Šventės dalyviai klausėsi kelių grupių ir atlikėjų koncertų.

Tikėkimės, kad tokia šventė Ariogaloje taps tradicinė.

POEZIJA EINA Į ŽMONES

TĖVO STANISLOVO AURA TEBEŠILDO

Rita

Nerudeniškai šiltą ir saulėtą rugsėjo 18 d. sekmadienio rytmetį grupė Ariogalos literatų klubo „Atgaiva“ narių išvyko į eilinę piligriminę – literatūrinę kelionę. Šį kartą – į Paberžę, klebono kun. Skaidriaus Kandratavičiaus kvietimu.

Šios literatūrinės programos tema „Kas mums šventa“. Esame nuoširdžiai dėkingi ir pamaloninti miesto seniūnės Renatos Aleksiejienės šeimos muzikinio ansamblio įsiakompanovimu į šį literatūrinį montažą.

Evangeliniame žodyje originaliai nuskambėjo Antano Kišono ir Alfonso Vaičiulio sakralios eilės. Pats gerb. klebonas kun. S. Kandratavičius perskaitė nuostabų savo turiniu Švč. M. Marijos šlovinimo tekstą, verstą iš lotynų kalbos. Šv. Komunijos metu graudžiai virpėjo smuikas Mildos Aleksiejūtės rankose, o Živilės Simonavičiūtės kanklių melodija įsiliejo į šios šventovės sakralią aurą.

Po šv. Mišių aukos vėl tęsėsi literatūrinė – muzikinė programa, kurią ne kartą lydėjo nuoširdūs parapijiečių plojimai. Subtiliai nuskambėjo seniūnės Renatos šeimos (jos mamos su trimis vaikais – Aivaru, Artūru, Milda) muzikinė – vokalinė kompozicija, kurią taip pat lydėjo nuoširdūs plojimai. Nors mūsų programa negali lygiuotis į aukštų grandų lygį (solisto Liudo Mikalausko, Vilniaus šv. Kazimiero bažnyčios choro „Ave verum“ koncertus), tačiau parapijiečių dėmesys ir nuoširdumas mus pakylėjo.

Mus nustebino, kad atvyko net iš Kėdainių jaunimo užimtumo centro dvi atsakingos darbuotojos, dalyvavusios ne tik šv. Mišiose, bet ir nuoširdžioje agapėje. Bažnyčioje parapijiečiams ir svečiams padalinome Ariogalos parapijos klebono kun. Gintauto Jankausko perduotas dovanas ir laikraštėlius „Versmė“, padėkojome kun. klebonui S. Kandratavičiui.

Šventoriuje pasimeldėme ir uždegėme žvakes prie tėvo Stanislovo ir 1863 m. sukilimo vado kun. Antano Mackevičiaus kapų. O koks įspūdingas savo mediniu originalumu kryžius prie tėvo Stanislovo kapo.

Daugiau nei dvi valandas trukusi pažintinė ekskursija po sukilimo muziejaus sales ir tėvo Stanislovo muziejų, kurią vedė direktorė Regina Galvanauškienė, visus nustebino ekspozicijų originalumu, ypatingu parku, Liaudės upelio fono panaudojimu, tilto originalumu, vasaros staleliais ant upelio skardžio. Apie viską išpasakoti reiktų labai daug lapų!... Gerb. direktorė pasigedo piligrimų iš Raseinių krašto, o čia tiek istoriografinės ir tautinės bei sakralios medžiagos sukauptą! Iš visos Lietuvos mokinių ekskursijos čia net ir apnakvinimos (iki 30 žmonių), ir vedamos vakaronės, edukaciniai ir kt. užsiėmimai. O lankytojai gali net patys sau pasigaminti sakralių dirbinių atminimui ar saulutes išsipinti. Kiek čia mokomosios medžiagos Lietuvos istorijai pažinti!

Apgaubti šios sakralios auros, dvasiškai atsigavine, kupini neeilinių įspūdžių, rimti ir susimąstę pavakary sugrįžome namo. Tarsi aplankėme gyvą tėvą Stanislovą ir su Juo pabendrauvome.

Jūsų žiniai: 1 d. - Pasaulinė muzikos diena
2 d. - Šv. Angelų diena (policijos diena)
4 d. - Šv. Pranciškus
5 d. - Tarptautinė Mokytojų diena
7 d. - Švč. M. Marija (Rožančinė)
14 d. - Karaliaus Mindaugo vardo diena
25 d. - Konstitucijos diena
30 d. - Atšaukiamas vasaros laikas

Laikraštėlių leidžia: Spaudos grupė. Redaktorius: Antanas Kišonas,
Tel.: 8 428 59144, 8 61624376, 8 610 88383